

6. И Петръ рече: Сребро и злато азъ нѣмамъ; но което имамъ, това ти давамъ; въ име-то на Иисуса Христа Назорянина, стани и ходи.

7. И като го хванж за деснѣ-тѣ рѣкж, дигнѣ го; и тозъ часъ утвѣрдихж ся плѣсны-тѣ и глезны-тѣ му.

8. И скочи та ся исправи и ходяше; и влѣзе съ тѣхъ въ храмъ-тъ, та ходяше и скачаше и славяше Бога.

9. И видѣ го всичкы-тъ народъ че ходи и слави Бога.

10. И познавахж го че бѣ той който сѣдѣше за милостыніѣ при красны-тѣ врата на храмъ-тъ; и останжхж въ ужасъ и удивленіе голѣмо за това което ся бѣ случило нему.

11. И понеже исцѣленый-тъ хромъ ся не отдѣляше отъ Петра и Йоанна, всичкы-тъ народъ смяянъ стече ся при тѣхъ въ притворъ-тъ нарицаемъ Соломоновъ.

12. А като видѣ Петръ, отговори народу: Мажже Израиляне, що ся чудите за това? или що ся взирате на насъ, като че отъ своїхъ силъ или благочестіе смы сторили тогози да ходи?

13. Богъ Авраамовъ, и Исааковъ и Йакововъ, Богъ на отци-тѣ наши, прослави Сына своего Иисуса, когото вы прѣдадохте, и отрекохте ся отъ него прѣдъ Пилата, когато той бѣ рѣшилъ да го пусне.

14. Но вы ся отрекохте отъ Святый-тъ и Праведный-тъ, и испросихте да ви ся даде человѣкъ убийца.

15. А Началника на животъ-тъ убихте, когото Богъ вѣскрѣси отъ мѣртвы-тѣ, и ный смы на него свидѣтели.

16. И чрѣзъ вѣрж-тѣ въ негово-то име тогози когото гледате и познавате, негово-то име го укрѣпи; и тази вѣра, която е чрѣзъ него, даде му прѣдъ всинца ви това совѣршенно здравіе.

17. И сега, братіе, знамъ че вы по невѣдѣніе сторихте това, както и началници-тѣ ваши;

18. А Богъ, което прѣдизвѣсти чрѣзъ уста-та на всѣчкы-тѣ си пророци, че ще Христосъ да пострада, така го извѣрши.